

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Melantio ep[iscop]o. Cap[itulum]. xc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

solummodo christianum: missus est vincitus ad prefectum pretorij qui illum vinculis mancipauit: et post dies, xij. de carcere eductus fecit eum carceris alligatum post ipatores nauigare. Positusque est in nauicula: in qua diebus quartuor sub equorum vnguis inedia maceratus facuit. Tenuisque ieiunus Nola capanea a cognitore clivitatis capite pleatus est. xvij. kal. febriariorum: ibide sepultus.

De sancto Honorato epo arelaten. Cap. lxxvi.

Honoratus epus arelaten. nobilis. psapla eiusdem yris oris fuit: ut scribit hylarius qui ei in pontificatu successit: qui genitibus patribus pugnatus: in adolescentia sua motu proprio baptismum petiit: et licet prie reluctante parenta domum deserentes: venantem eum fratrem seniorem ad christum portavisse: qd ambo ad capazum heremam accedentes: ab eo de religione rite edociti sunt. Defuncto autem germano suo venatorio: honoratus heremam in arelaten. primus petiit: ibis dudu in omni vita sanctitatem permanit. Et epo quoque conuersationis sue geminatim quendam vivum effrenem et indomitem ad penitentiam prouocauit. Demum viribus arelaten. epus factus in sancta religione deo seruens: et salutifera predicatione dominici gregem pascens: quietus in pace. xvij. calen. febriariorum.

De sancto honorato epo ambiani. Cap. lxxvii.

Honoratus epus ambiensis. tpe Alcideberti regis francorum vir clarus sanctitate et miraculis floruit. Quis dum missas aliquis celebriat: et corpus Christi super altare reginis coescrassit: vidit manus sine palmam Christi sacras hostias tenentes: et epo collocaturo quodammodo porrigitur. Quia sanctus de ipsa manu deuotissime sumens: ab omni deinceps inquinamero carnis Ihesus permanebat. Hic angelo sibi reselante corpora sanctorum fuscianum et victorium atque gentianum repperit: et ea condescensenti mausoleo collocauit. Qui et post vitam laudabiliter ad ipsum migravit.

De sancto Honorato abbate et confessore. Cap. lxxviii.

Honoratus abbas et confessor: in familiis partibus claviruit: qui coloni cuiusdam in villa venatoria patricij filius fuit. Hic ab annis puerilibus deo deditus: etiam ab oculo bimone abstinebat: carnesque ieiunis macerabat. Sed cum die quadam pareres eius contumus fecissent: et carnes ad prandium parassent ieiunisque ieiunias a carnis abstinenre vellere: irrisus est a parerbis: et discubentibus cunctis interrogatis an vellet sibi de mortibus: pisces

Secundus

afferrit: qui in loco ipso audiri poterat non viderit. Post modicu[m] aq[ua] in contuio deficiente accessit minister ad fontem ut hauriret. Et dum aq[ua] de situ la lignea: coram discubentibus effunderet: pisces qui divinitus aquam intrauerat simili effudit: qui vixit unius diei honorato sufficere potuit. Propter quod in veneratione haberi cepit. Procedensque in virtutibus a deo suo libertati dedi tis in eo loco qui fundis diei monasterii construxit: in q[ui] p[ro] fere diueroz extitit monachoz. Cum aliquando ex mōte qui monasterio pmis net moles ingentis saxi erupta p[ro] deuera montis venies torius ruinā cenobij minaret. Hoc vix dñi cernēs: inuocato Christi noī signū crucis festinus opposuit: eamque in deuesti mōtis late re fixit: ubi vscque in precens locū clementib[us] aspergitur: ut casura defusa pendere videatur. De Gregorius pmo diacl. cap. ii.

De sancto Tityan[o] epo. Cap. lxxix.

Titanus epus ortus heraclea ciuitate nobili genere: a floriano opitergiis: epo eruditus est: et in presbiteriū ordinatus. Quo qd ppter amore martyris epavat cedente: tityanus a populo electus est in epatū: qui gregē dñi optime paucis monibus et exp̄litis: et sanctitate polem in pace quietus. xvij. kal. febriariorum. Sepulchrus est primo in ciuitate opitergiis. Lui pareres ad eum venientes: et in mortuū reperiētes: corpus nocti surati sunt: ut in patriā deferreret. Quos manūs popl's armatus insecurus est p[ro] corpe redimendo. Et dum ppter hoc adiuuicē bellū vellēt assumere: apparuit senior: qui eis concordia suadens consuluit: ut corpus solū in nauicula dimitteret: et diuinę voluntati exponeret quo deus vellit deferendū. Quod cum fecissent: disparuit senior: et nauicula p[ro] flumē liuerie iter sursum contrariū vnde resens: denenit ad locū qui d[icitur] septim: et ibi quoniam. Corpus autem terre depositū dum iterum de ipso habedo multoz locoz incole cōtenderent: cōfilio senioris p[ro]fici iterū apparētis: diuinum oraculū implorabat. Et post tecum triduanus diuina reuelatio ritulius cū mīne vehiculo iungit: et corpus supponit: et quoniam vellat abire dimicetur. Qui ipsum ad ciuitatem cenetenit: deduxerunt: ibis substiterunt: ubi mulier a demonio obsessa meritis sancti corporis liberatur. Ibis digno honore tumulatur: quo et episcopat[us] odi terglen. translatus est.

De sancto Melantio epo. Cap. xc.

Melantius epus ut dicit Socrates in historiā triptita: discipulus Euagri fuit. Lui ecclesia cū adiessent hi q[ui] iussu regis huneris ep[iscop]us arrianis resistentes exilio deportabat: viderunt eum ut ultimum ecclesie

De sanctis in mense ianuarij occurribus. Fo. xxxvij.

ministrum candelas preparantem et lampades reponerent. Quem cum interrogasset ubi esset episcopus: ille se ostensurum illis respondit: et fatigatos ex itinere ad hospitium suu duxit et refecit. Et post prandiu se esse episcopum eis patrefecit. Qui proper eius humilitatem et reverentiam admiratis dederunt sibi fugam. At ille noluit declinare dicens quod libenter pati solebat quod suis similes partebantur. Dicte vna cum cereris voluntariorum pro xpo subiit exitu: ubi et post multos agones in christo dormiuit xvij. kalen. februarij. huius frater fuit salomon et negotiator monachus effectus.

(De sancto Fausto epo.)

Lap. xcl.

Austus episcopus

apud regnum gallie et larinum. abbatem electum est: vir sanctitate plenaria et divinitate iugiter scriptus intentus. Librum edidit de spiritu sancto. Item opus egregium de gratia dei qua salvatur. Libellum aduersorum artianos et macedonianos conspicuum. Item et alium aduersum eos qui dicunt esse in creaturis aliqd incorporeum. Epistolam etiam ad diaconum quemad nomine grecum: qui a catholica fide discedens ad nestorij imperatorem abserat. Scriptit etiam epistolam altam ad felicem prefectum pretorij ad dei timore exhortatoriā. Et alia plura que nondum se vidisse gemmadius hec scribens dicit. Ideoq; noīare nō audet. Anafasii primi temporibus claruit. xvij. kalendas februarij in pace pausauit.

(De sancto Antonio abbate.)

Lap. cxij.

Antonius

abbas cuius vnam archanthus scriptis nobilis bus et religiosis parentibus egypto ortus: et delicate nutritus ab annis puerilibus ecclesia frequenterbat. Et cum esset annoz. xvij. parentibus defunctis audies insenāglio. Si vis pfectus esse te. oībus distractis facultates suas pauperi viscerib; inclusit. Soror autem scris virginib; in monasterio comēdā: ipse mōastic habitu assumpto extra ciuitatem progressus cūdā seniori solitario adhescit cuius doctrina et exemplo informatus: etiam per alios cellululas discurrebat: et a singulis mōachis exēpla salutaris colligebat. Post hec solitarius manere cepit: et multas diabolis p̄secutiones sustinuit: quas letiūs et orationib; ac vigilijs superavit. Et dum sp̄m fornicatiōis viceret: diabolus in specie pueri terrimi aī eū p̄strat: apparet: sed et sp̄m fornicationis ab eo victus asseruit: quem antonius signo crucis effugauit: dices q; adeo

turpissimum esset q; ipm abinde ampliū nō timeret: et deinde aspicio p̄nū se affixit: in orationibus sepius p̄noccās: semel in die post vespasianū solū cu sale et modicū aq; degustās: nonū q; duob; vel trib; dieb; sine cibo pdurās: sup nuclā humū cubans: carnēvico cilicio domās: deinde longe a villa inter sepulchra se posuit: vnt soli notiori vicino mandās: ut statutis dieb; sibi alimēta deferret: ubi multitudine demonum sp̄m verberib; adeo lacerauit: q; minister eius cu quasi mortuū ad villā hūeris aspocrauit. Et cū a cūctis ut mortuū plāgeref: dormitab; ille lis antoni revixit: et a ministro ad pdictū locū se iterū porzari fecit. Et cū ex dolore vulnerū p̄strat: iaceret: aiosus ad bellū demones inuictabat: quib; illi in diuersarū ferarū formis ap̄paruerūt: tñgib; ac cornib; crudeliter lacerarūt: et dī sp̄m iuocaret: subito mirabilis sp̄le dor illuxit: et demones effugauit: cui vox de celo insonuit: q; q; virilē dīmīcauerat faceret euēdeus in toto orbe noīart. Et cū xp̄iani ex martyrio necabant ipse matres sequebaf: dolensq; sibi martyriū nō dabat. Post hec annoz. xxv. ad heremū secretorū accessit: et ibi arciorē ad huc vīta ducente cepit: ubi argētū discū rep̄cēs admirās: vñ ibi discus argēre habereb; ubi vestigia hoīz nulla eēnt: itellexit diabolus signū et facto crucis signo dīscē euauit. Post modū ingētē massam aurū reppit: quā vt ignē effugit: et ad mōre ascendēs. xx. ante icognitū māsit. Deinde a multis frequentari cepit: et p̄cipue a monachis q; heremū p̄ diuersa loca colebat: quib; et monita salutis dabant. Et dum ad visitādos frēs p̄geret: riūlū nīli crocodilis et serpētib; plenū cū comitib; trāfūst illesus: et rediuit i columnis. Quadāvīce i spū rapē vidit mūndū laqueis plenū: et audiuit q; sola hūilitas ipos euaderet. Ut dī aliquis demonē celsum corpe: q; se detinute et p̄uidētā dicebat: petēs a viro scđ qd sibi donari volebat: in quē ille spura cōgeminās: vt fūmū effugauit. Alii etiam diabolus sibi ieiunāti in figura monachi panes obtulit: suadens vt ederet: ne corpe nimis abstinentia tabefacto deficeret: que vir dei diabolū intelligēs: xp̄i noīe iuocato mox effugauit. Quidam quoq; miraculorū signis effulgit. Nā plurimos ab imūndis spiritibus vexatos et variis derētos lagūozib; liberauit. Dum inclusus mōasterio nullū suscepit: martinianū quidā militū p̄positū: instanter pulsans ad ostium obsecrabat: vt filiā eiū obsecram liberaeret: q; noluit ei apire: sū de fenestra eide loquēs filie salutē pm̄tit. Ille hoī credēs et abiēs filiā saluā factā innēvit. Quidam etiam rep̄atiā fore cenobij clausis forib; dormientes purgabant. Et dum i frequentia populoz nō haberet q̄tē diuinū: admonit cū saracenis ad p̄fundiorū: et de certū accessit itinerē dierū triū: et habitare cepit in cāpo modico sibi a deo demonstrato paucis palmarū arborsib; conserto: ubi ad radices